

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 404

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 30 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
117. — Lege privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului	2–3	377. — Hotărâre privind aprobarea plății contribuției voluntare a României, în lei, la fondul fiduciar al Organizației Națiunilor Unite pentru acoperirea cheltuielilor de participare a delegațiilor insulelor mici în curs de dezvoltare la Conferința Organizației Națiunilor Unite la nivel înalt privind sprijinirea implementării Obiectivului de dezvoltare durabilă 14: conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru dezvoltare durabilă, care va avea loc la New York, Statele Unite ale Americii, în perioada 5–9 iunie 2017	14
500. — Decret pentru promulgarea Legii privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului	3	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		437. — Decizie privind numirea doamnei Doina Ofelia Melinte în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale Anti-Doping	14
Decizia nr. 46 din 31 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 70 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	8–9	3.904. — Ordin al ministrului educației naționale privind aprobarea Metodologiei de monitorizare specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	15–16
Decizia nr. 102 din 7 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală	10–13		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se înființează Institutul de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului, denumit în continuare *Institut*, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică.

(2) Institutul funcționează ca centru de excelență recunoscut de World Academy of Art and Science.

(3) Sediul Institutului este în București.

Art. 2. — (1) Institutul are ca obiect de activitate extinderea cercetărilor științifice asupra culturilor și civilizațiilor din spațiul istoric al Levantului — Orientul Mijlociu, Nordul Africii, Balcani, Caucaz — leagănul religiilor abrahămice, al științelor, artei, culturii și democrației; protejarea arealelor geologice, biologice, geografice și arheologice reprezentative pentru patrimoniul cultural universal, de către comunitățile universitare în colaborare cu comunitățile locale, prin extinderea în această regiune a rețelelor de geoparcuri recunoscute de UNESCO; promovarea dialogului dintre popoarele din spațiul istoric al Levantului în vederea creării unei culturi a păcii prin dialog între mediul academic, liderii religioși și tânăra generație.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor sale, Institutul colaborează cu Academia Română, cu organizații interguvernamentale, instituții guvernamentale, instituții de învățământ superior, uniuni de creație, precum și cu asociații și organizații ale societății civile care au preocupări în domeniul culturii și civilizației Levantului.

Art. 3. — Pentru realizarea obiectului de activitate Institutul are, în principal, următoarele atribuții:

a) efectuează studii și cercetări, în țară și în străinătate, pentru aprofundarea premiselor obiectului de activitate;

b) dezvoltă relații de colaborare și de comunicare cu persoane și instituții din țară și din străinătate;

c) finanțează editarea, reeditarea și publicarea, pe orice tip de suport, de cărți, studii, articole, colecții de documente scrise, fotografice și audiovizuale;

d) organizează reuniuni și colocvii naționale și internaționale;

e) activează ca membru în organizații internaționale;

f) încheie acorduri de parteneriat cu alte instituții din țară și străinătate;

g) prezintă poziții, studii, puncte de vedere în cadrul forurilor internaționale sau regionale.

Art. 4. — (1) Conducerea Institutului este asigurată de un Consiliu științific, format din maximum 25 de membri, după cum urmează: membri români ai Academiei Mondiale de Artă și Știință; 5 personalități academice străine din rândul membrilor World Academy of Art and Science, desemnate de Board of

Trustee al World Academy of Arts and Science; președintele Academiei Române; rectorul Universității din București; rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca; rectorul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, ca membri de drept, precum și alte personalități academice desemnate de președintele Consiliului științific.

(2) Consiliul științific este condus de un președinte și un vicepreședinte aleși dintre membrii acestuia.

(3) Consiliul științific are următoarele atribuții:

a) aprobă structura organizatorică, atribuțiile personalului și Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului, la propunerea președintelui;

b) validează concursul pentru ocuparea funcției de director general;

c) încheie, cu directorul general, contractul de management;

d) decide cu privire la realizarea sau participarea la realizarea unor programe și proiecte cu finanțare internă sau internațională, precum și cu privire la participarea la activități de evaluare executate la cererea unor instituții din România sau din străinătate; decide cu privire la organizarea unor activități finanțate integral din venituri proprii;

e) poate aproba un număr suplimentar numărului de posturi, pentru o perioadă determinată, pe proiecte/programe derulate de Institut conform legislației în vigoare. În acest caz, finanțarea posturilor suplimentare se face din proiectul sau programul pentru care se face angajarea;

f) aprobă execuția bugetară, la propunerea Colegiului director.

(4) Activitatea Consiliului științific este organizată de secretariatul acestuia.

Art. 5. — (1) Conducerea executivă a Institutului este asigurată de Colegiul director și de directorul general.

(2) Din Colegiul director fac parte președintele Consiliului științific, vicepreședintele Consiliului științific, directorul general, directorul științific și secretarul general.

(3) Directorul general al Institutului este încadrat și salarizat conform legii.

(4) Colegiul director are următoarele atribuții:

a) propune spre aprobare Consiliului științific organigrama Institutului;

b) întocmește și propune spre aprobare Consiliului științific proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;

c) avizează bilanțul anual;

d) avizează numirea/eliberarea în/din funcție a personalului Institutului;

e) orice alte atribuții date în sarcina acestuia de către Consiliul științific.

(5) Directorul general are următoarele atribuții:

a) organizează și conduce întreaga activitate a Institutului, potrivit deciziilor Colegiului director și ale Consiliului științific;

b) este ordonator de credite, în condițiile legii;

c) asigură gestionarea fondurilor bănești și a patrimoniului Institutului, potrivit legii și deciziilor Colegiului director și ale Consiliului științific;

d) aprobă bilanțul anual, ulterior avizării de către Colegiul director;

e) numește și destituie, potrivit legii, personalul Institutului, cu avizul Colegiului director;

f) orice alte atribuții date în sarcina acestuia de către Consiliul științific și Colegiul director.

Art. 6. — (1) Numărul maxim de posturi salarizate ale Institutului este 36.

(2) Personalul Institutului este salarizat conform prevederilor legale aplicabile personalului din sectorul bugetar, în sistem contractual.

Art. 7. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale Institutului se finanțează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Senatului României.

(2) Veniturile proprii se obțin din activități realizate direct de Institut, după cum urmează:

a) proiecte de studii și cercetări, finanțate sau cofinanțate, în condițiile legii, inclusiv din fonduri europene;

b) editarea și vânzarea de cărți, publicații, lucrări și studii de specialitate;

c) studii, proiecte, prestări de servicii, consultanță etc.;

d) exploatarea bunurilor pe care le are în proprietate sau în administrare, în condițiile legii;

e) alte activități specifice realizate de Institut, inclusiv prin încheierea de contracte cu persoane fizice sau juridice.

(3) Veniturile proprii se pot obține și din sponsorizări și/sau donații, în condițiile legii.

Art. 8. — Institutul se înființează la data intrării în vigoare a legii, la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmând ca finanțarea cheltuielilor să se asigure de la bugetul de stat.

Art. 9. — Se autorizează Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” să asigure spațiul și mijloacele necesare organizării și funcționării Institutului, în condițiile legii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 26 mai 2017.

Nr. 117.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înființarea Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 mai 2017.

Nr. 500.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 46

din 31 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vlad-Ciprian Bozeșan în Dosarul nr. 1.186/1/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.010D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.018D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 205/35/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției de neconstituționalitate, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care face precizări cu privire la aceasta; totodată, apreciază că Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu interzice invocarea direct în fața Curții a unor excepții de neconstituționalitate, drept pentru care invocă și excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesii reglementate în România, precum și a art. 149 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011. Mai arată că membrii Curții Constituționale se pot afla într-un conflict de interese, având în vedere că a formulat o cerere prealabilă de chemare în judecată a Curții Constituționale.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorii excepțiilor de neconstituționalitate arată că lasă la aprecierea Curții conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.018D/2016 la Dosarul nr. 1.010D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 1.010D/2016, care arată că, potrivit Constituției, tratatele internaționale fac parte din dreptul intern, iar Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a statuat că orice

hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată. În continuare prezintă aspecte legate de fondul cauzei și susține că ar dori să știe motivele instanței de judecată pentru care nu este necesară strămătarea cauzei sale.

8. În continuare, având cuvântul, autorul excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 1.018D/2016 susține, în esență, că prin nemotivarea hotărârilor pronunțate asupra strămătării se încalcă dreptul la apărare, dreptul la informație, precum și dreptul la o instanță imparțială. Astfel, arată că nu are cum să aprecieze asupra imparțialității instanței care se pronunță asupra strămătării, întrucât hotărârea nu este motivată.

9. Răspunzând la întrebarea Președintelui cu privire la cererea de extindere a excepției de neconstituționalitate și cu privire la alte texte legale, arată că, potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în situația în care există o lege care guvernează un anumit litigiu, atunci aceasta trebuie aplicată, în cauza de față fiind vorba despre Legea contenciosului administrativ. Astfel, dacă cererea de strămutare se judecă potrivit Codului de procedură civilă, hotărârea pronunțată ar trebui motivată potrivit Legii contenciosului administrativ.

10. Autorul excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 1.010D/2016, având cuvântul, face o completare la cele susținute și arată că strămătarea nu este o chestiune pur administrativă, ci produce efecte chiar asupra soluționării pe fond a cauzelor a căror strămutare se dorește. Prin urmare, apreciază că prin nemotivarea hotărârii pronunțate asupra strămătării se încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât nu are posibilitatea să conteste sau să ia la cunoștință de motivele pentru care cauza a fost sau nu strămutată.

11. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de extindere a excepției de neconstituționalitate, iar pe fondul cauzei pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

12. Prin Sentința civilă nr. 40/F_{cc} din 23 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.186/1/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vlad-Ciprian Bozeșan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de strămutare.

13. Prin Încheierea din 25 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 205/35/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Alexandru Maghiar într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea de strămutare.

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că nu pot exista hotărâri judecătorești care să nu fie motivate, iar în privința caracterului definitiv al hotărârii se apreciază că trebuie să fie asigurată o cale de atac atunci când

au fost încălcate drepturile justițiabililor. Totodată, se apreciază că prevederile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor constituționale, întrucât autoritățile și instituțiile publice au, potrivit art. 31 din Constituție, obligația de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. Se mai apreciază că lipsa motivării unei hotărâri este contrară noțiunii de imparțialitate, deoarece justițiabilul nu are cum aprecia obiectivitatea hotărârii unei instanțe și legitimitatea demersului său.

15. În ceea ce privește plata taxei judiciare de timbru, se apreciază că aceasta reprezintă o încălcare a art. 21 din Constituție. În acest sens, arată că acțiunile în justiție pentru apărarea drepturilor și libertăților cetățenești fără scop patrimonial personal sunt de interes public, iar condiționarea îndeplinirii actului de justiție de plata taxei judiciare de timbru reprezintă, practic, o îngărare a accesului liber la justiție.

16. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă** menționează Decizia Curții Constituționale nr. 92 din 11 septembrie 1996, prin care instanța constituțională a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 40 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, similare din punctul de vedere al conținutului cu dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă, apreciind că soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

17. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile art. 144 alin. (2) și art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 și art. 31 și nu îngărădesc accesul liber la justiție garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

19. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează deciziile prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra soluției legislative cuprinse în Codul de procedură civilă din 1865 referitoare la hotărârea pronunțată asupra strămutării (spre exemplu Decizia nr. 79 din 8 februarie 2007 sau Decizia nr. 65 din 11 februarie 2014), arătând că soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față. Totodată, menționează că împotriva hotărârii pronunțate asupra strămutării poate fi exercitată contestația în anulare, pentru motivul prevăzut la art. 503 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sau, după caz, revizuirea în condițiile prevăzute de art. 509 alin. (1) pct. 9 din Codul de procedură civilă.

20. Referitor la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, apreciază că sunt constituționale, menționând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale cu privire la taxele judiciare de timbru (spre exemplu, Decizia nr. 832 din 11 octombrie 2012 sau Decizia nr. 792 din 17 noiembrie 2015).

21. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât prin conținutul reglementării lor nu aduc atingere sub niciun aspect dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Hotărârea pronunțată asupra strămutării este rezultatul unui act de administrare a justiției, iar nu de soluționare în fond a unei cauze civile. Caracterul definitiv al hotărârii înseamnă că aceasta este susceptibilă de a fi atacată prin căile extraordinare de retractare. De asemenea, arată că dispozițiile art. 31 din Constituție nu sunt aplicabile cererii de strămutare.

22. Referitor la art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, arată că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Cu privire la modul în care instanța judecătorească, în Dosarul nr. 1.010D/2016, a ales să sesizeze instanța constituțională, Curtea observă că, în cauza de față, instanța a procedat la „sesizarea Curții Constituționale” prin considerentele deciziei civile, și nu prin dispozitivul acesteia, dar, având în vedere că în considerentele acesteia se menționează obiectul excepției de neconstituționalitate și se atașează înscrisul prin care a fost formulată excepția, se constată că, în mod implicit, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională. Această interpretare se impune pentru a nu se ajunge la sancționarea părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate prin refuzul Curții de a controla norma legală criticată pentru motive care nu îi sunt imputabile.

25. În situații similare, Curtea Constituțională a avut aceeași abordare. Astfel, în Decizia nr. 226 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 3 iunie 2014, paragraful 9, cu privire la modul în care instanța judecătorească a ales să sesizeze instanța constituțională, Curtea a observat că instanța a procedat la „sesizarea Curții Constituționale” prin considerentele deciziei civile, și nu prin dispozitivul acesteia. Or, dispozitivul este partea cea mai importantă, esențială, a unei hotărâri judecătorești, întrucât el este susceptibil a fi pus în executare și împotriva lui se exercită căile de atac. Prin dispozitiv sunt soluționate toate cererile părților, indiferent dacă sunt cereri principale, accesorii sau incidentale. Întrucât excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural prin intermediul căruia autorul a solicitat instanței judecătorești sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate, instanța, exercitându-și competența prevăzută de lege, ar fi trebuit să constate admisibilitatea excepției în cadrul considerentelor hotărârii și să dispună sesizarea Curții, prin dispozitivul aceleiași hotărâri. Într-adevăr, în speță, instanța de judecată în mod eronat a sesizat Curtea Constituțională prin considerente și nu prin dispozitivul deciziei civile. O atare eroare nu a fost considerată ca fiind opozabilă Curții Constituționale, pentru că, în caz contrar, aceasta s-ar fi răsfrânt asupra autorilor excepției de neconstituționalitate în mod negativ. În consecință, Curtea s-a considerat legal sesizată (în acest sens, a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 527 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 8 noiembrie 2005).

26. În consecință, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „Hotărârea asupra strămutării se dă fără motivare și este definitivă.”;

— Art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „Pentru formularea contestației în anulare se datorează taxa de 100 lei.”.

28. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale

art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 31 privind dreptul la informație, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

29. Se mai invocă prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Se menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 28 aprilie 2005, pronunțată în Cauza *Albina împotriva României*, paragrafele 36—37. Mai este invocată și Decizia Curții Constituționale nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că strămătură este un incident procedural cu privire la instanța sesizată, care urmărește asigurarea unor condiții optime pentru desfășurarea activității de judecată, înlăturând orice suspiciune legată de nepărtinire și obiectivitate în soluționarea cauzelor deduse judecătii. Ca atare, pronunțarea asupra cererii de strămătură nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât, în vederea împiedicării tergiversării soluționării aspectelor ce privesc drepturile și obligațiile ce rezultă din raporturile juridice deduse judecătii, legiuitorul a instituit o procedură simplificată de judecată, ce implică judecarea cererii de strămătură în camera de consiliu, cu citarea părților, dând expresie în acest fel principiului contradictorialității și al respectării dreptului la apărare [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 617 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 12 ianuarie 2017, paragraful 14, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 40 alin. 4 teza întâi din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit căruia „Hotărârea asupra strămăturii se dă fără motivare (...)”].

31. Referitor la critica privind faptul că hotărârea pronunțată asupra strămăturii se dă fără motivare și este definitivă, Curtea reține că, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, este dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili mijloacele prin care se asigură o bună administrare a justiției, prin instituirea unor reglementări care să prevină abuzurile în exercitarea drepturilor procesuale, în vederea asigurării judecării procesului în mod echitabil și într-un termen rezonabil. De asemenea, potrivit jurisprudenței sale, Curtea a reținut că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înlătură justiția, dar aceasta nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor (în acest sens, a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că prin lege pot fi instituite reguli deosebite, în considerarea unor situații diferite.

32. Astfel, este dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili regula potrivit căreia hotărârea de strămătură a pricinii este definitivă, în considerarea faptului că prin aceasta instanța nu se pronunță asupra fondului, iar exercitarea unor căi de atac ar prelungi nejustificat judecarea definitivă a cauzelor, antrenând, totodată, cheltuieli materiale suplimentare pentru justițiabili.

33. De altfel, Curtea observă că hotărârea pronunțată asupra strămăturii este susceptibilă de a fi atacată prin căile extraordinare de retractare, respectiv poate fi formulată contestația în anulare, pentru motivul prevăzut la art. 503 alin. (1) ori, după caz, revizuirea, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 9 din Codul de procedură civilă, fiind astfel constituite garanții suplimentare pentru realizarea accesului la justiție.

34. În continuare Curtea reține, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție,

că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994). Or, pronunțarea asupra cererii de strămătură nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât soluția legislativă diferită referitoare la motivarea hotărârii asupra strămăturii nu încalcă principiul egalității în fața legii, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale.

35. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) privind dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, Curtea reține că dreptul constituțional la informație nu se referă la necesitatea motivării hotărârilor judecătorești (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 65 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 29 aprilie 2014).

36. Referitor la invocarea dispozițiilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că prevederile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil nu sunt incidente în cauză, având în vedere că aceste dispoziții convenționale se referă la apărarea unor drepturi cu caracter civil prevăzute de Convenție, nefiind aplicabile procedurii de judecare a cererii de strămătură a cauzei, iar art. 13 consacră dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Sintagma „recurs efectiv” din denumirea art. 13 nu are semnificația unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, ci se referă la dreptul persoanei de a recurge, prin cerere, la o instanță judecătorească, în vederea soluționării cauzei sale.

37. Cu privire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că în hotărârea menționată a fost constatată încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție întrucât instanța română de recurs nu a răspuns suficient argumentelor părții prin hotărârea judecătorească pronunțată în calea de atac prin care s-a soluționat fondul litigiului, respectiv o acțiune în despăgubire.

38. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47 privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea constată că raportarea acestor prevederi cuprinse într-un act având aceeași forță juridică ca și tratatele constitutive ale Uniunii Europene trebuie să se facă la dispozițiile art. 148 din Constituție, iar nu la cele cuprinse în art. 20 din Legea fundamentală, care se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 206 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012). Plecând de la această premisă, Curtea reține că în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, spre exemplu Hotărârea din 22 decembrie 2010, pronunțată în cauza C-279/09 — *DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH împotriva Bundesrepublik Deutschland*, paragraful 35, s-a statuat că, potrivit art. 52 alin. (3) din Cartă, în măsura în care aceasta conține drepturi ce corespund celor garantate prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de această convenție. Potrivit explicației aferente acestei dispoziții, înțelesul și întinderea drepturilor garantate sunt stabilite nu numai prin textul Convenției, ci și, în special, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Art. 52 alin. (3) teza a doua din Cartă prevede că prima teză a aceluiași alineat nu împiedică dreptul Uniunii să confere o protecție mai largă. Așadar, în ceea ce privește conținutul dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil prevăzut de art. 47 din Cartă, Curtea de la Luxemburg a reținut prin Hotărârea din 26 februarie 2013, pronunțată în cauza C-311/11 — *Stefano Melloni împotriva Ministero Fiscal*, paragraful 50, că acesta corespunde conținutului pe care jurisprudența Curții Europene a Drepturilor

Omului îl recunoaște drepturilor garantate de art. 6 paragrafele 1 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea hotărârile Curții Europene a Dreptului Omului din 14 iunie 2001, 1 martie 2006 și 24 aprilie 2012, pronunțate în cauzele *Medenica împotriva Elveției*, paragrafele 56—59, *Sejdovic împotriva Italiei*, paragrafele 84, 86 și 98, și *Haralampiev împotriva Bulgariei*, paragrafele 32 și 33).

39. De altfel, Curtea reține că acestea, de principiu, sunt aplicabile în controlul de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 4 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 21 martie 2011). În consecință, cu privire la speța de față, și având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și cea a Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și faptul că, potrivit art. 21 alin. (3) din Constituție, standardul național de protecție în materia strămutării este superior celui oferit de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea, cu referire la art. 47 din Cartă, reține că nu are niciun motiv să se îndepărteze de la cele constatate în paragrafele 30—32.

40. În fine, Curtea reține că prin Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, invocată ca argument în susținerea excepției de neconstituționalitate, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor din Codul de procedură civilă din 1865 potrivit cărora judecătorii judecau în primă și ultimă instanță procesele și cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv. Astfel, referitor la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate asupra fondului cauzei, Curtea a sancționat faptul că a fost eliminată orice cale de atac împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului de către judecătorii, în cauze al căror obiect îl constituie obligarea la plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv, ceea ce echivalează cu imposibilitatea examinării cauzei de către o instanță de control judiciar, la un grad superior de jurisdicție, sub toate aspectele legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate de prima instanță.

41. În continuare, în ceea ce privește dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea observă că acestea impun reclamantului obligația de a achita o taxă de timbru în quantum fix pentru acțiunile care privesc contestația în anulare. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad-Ciprian Bozeșan în Dosarul nr. 1.186/1/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 205/35/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

Guvernului nr. 80/2013 față de art. 21 din Constituție, Curtea a reținut că în ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la accesul liber la justiție prin impunerea unor taxe judiciare de timbru, accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind, astfel, justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Astfel, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de înfăptuirea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii, iar impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe ori impozite sau, dimpotrivă, să instituie asemenea taxe astfel cum este cea criticată în prezenta cauză; în același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 124 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 28 aprilie 2016).

42. Așadar, având în vedere că nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

43. Cu privire la extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate și la alte dispoziții legale, realizată prin notele de ședință, comunicate de autorul excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 1.018D/2016, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, fiind legal sesizată de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. În aceste condiții, Curtea constată că extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate direct în fața instanței de control constituțional nu poate fi reținută.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Lazăr Lungu în Dosarul nr. 31.620/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.434D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, pentru motivele reținute în jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 4.272 din 21 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 31.620/3/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule.** Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect recursul împotriva sentinței prin care s-a respins cererea de chemare în judecată prin care s-a solicitat obligarea autorităților la restituirea sumei reprezentând timbru de mediu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat aduce atingere principiului neretroactivității legii, deoarece, la momentul primei înmatriculări în România a autovehiculului achiziționat, reglementările legale în vigoare nu prevedeau obligația achitării unei astfel de taxe, aceasta intervenind ulterior. Ceea ce legiuitorul nu a luat în calcul este faptul că autoturismul a fost scutit inițial de plata acestei taxe, iar nu proprietarul. Se arată că textul de lege criticat aduce atingere și dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală, deoarece, prin instituirea unui timbru de mediu, s-a îngădit posibilitatea persoanelor de a achiziționa un autovehicul.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru motivele care au stat la baza Deciziei nr. 645 din 11 noiembrie 2014.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece acesta se aplică numai de la momentul intrării sale în vigoare, pentru viitor. Norma supusă controlului instituie pentru viitor o taxă și nu modifică retroactiv normele ce trebuiau respectate la momentul primei înregistrări, neafectând cadrul legal în vigoare la acel moment. Nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a textului de lege criticat prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție. Mai mult, dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului conform dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (7) din Legea fundamentală.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013, având următorul cuprins: „*Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel: (...)*

c) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării”.

12. Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 a fost abrogată începând cu data de 1 februarie 2017, prin art. XII din Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 6 ianuarie 2017. Având în vedere că textul de lege criticat continuă să își producă efectele juridice în cauză, acesta va fi supus controlului de constituționalitate, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul

dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii și în art. 44 referitor la dreptul de proprietate.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra unor critici similare prin Decizia nr. 162 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 27 mai 2015, Decizia nr. 127 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 9 iunie 2016, Decizia nr. 565 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 29 octombrie 2015, Decizia nr. 209 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 22 iunie 2016, și Decizia nr. 118 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015.

15. Curtea a reținut că timbrul de mediu vizează constituirea fondului de mediu cu o destinație clar stabilită, fiind o taxă parafiscală, și se plătește o singură dată. Totodată, potrivit art. 35 alin. (2) din Constituție, statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului la un mediu înconjurător sănătos, iar conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. În aceste condiții, Curtea a constatat că măsurile luate de legiuitor au avut în vedere îndeplinirea obligației prevăzute de chiar textul Constituției (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 162 din 17 martie 2015, paragraful 24).

16. Referitor la opțiunea legiuitorului de a alege ca moment de referință pentru plata timbrului de mediu înscrierea/reintroducerea în parcul național sau transcrierea dreptului de proprietate, evenimente ulterioare intrării în vigoare a legii, Curtea a reținut că aceasta este în concordanță cu principiul activității legii, potrivit căruia orice act normativ

acționează cât timp este în vigoare, fiind aplicabil tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice născute după acest moment (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 127 din 10 martie 2016, paragraful 20). Din această perspectivă, nu se aduce atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 565 din 15 septembrie 2015, paragraful 17, și Decizia nr. 209 din 12 aprilie 2016, paragraful 23).

17. Totodată, Curtea constată că este lipsită de temei critica de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 formulată în raport cu art. 44 din Constituție, având în vedere că, potrivit alin. (1) și (7) ale normei constituționale invocate, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege și că dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 118 din 10 martie 2015, paragraful 20).

18. Distinct de cele anterior menționate, Curtea observă Hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene la data de 9 iunie 2016 în Cauza C-586/14 *Vasile Budișan împotriva Administrației Județene a Finanțelor Publice Cluj* în care s-a reținut că art. 110 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene „trebuie interpretat în sensul că: [...] se opune ca statul membru respectiv să scutească de această taxă autovehiculele deja înmatriculate pentru care a fost plătită, dar nu a fost restituită o taxă în vigoare anterior declarată incompatibilă cu dreptul Uniunii”.

19. Curtea reține că nu au relevanță constituțională cerințele rezultate din această hotărâre, ele ținând de obligația legislativului de a edicta norme în sensul hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene. În realizarea acestei obligații, Parlamentul a adoptat Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 6 ianuarie 2017, care, prin art. XII dispune abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, începând cu data de 1 februarie 2017.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lazăr Lungu în Dosarul nr. 31.620/3/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 4 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 7 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iulian Teodor Bălan în Dosarul nr. 8.669/99/2015/a3 al Tribunalului Iași — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 479D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Dan Bamboi a depus o cerere de judecată în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că inculpatul nu ia cunoștință de dosar pentru prima dată în faza de cameră preliminară, ci participă activ la procesul penal încă din faza de urmărire penală, etapă în care beneficiază de o serie de drepturi fundamentale, garantate atât prin Constituție, cât și prin Codul de procedură penală, spre exemplu, prin art. 83 din codul anterior menționat. În consecință, faptul că autorul excepției nu înțelege să își exercite aceste drepturi în faza de urmărire penală, ci așteaptă în acest scop procedura camerei preliminare reprezintă o chestiune subiectivă care nu poate sta la baza invocării unei critici de neconstituționalitate obiective. Cu privire la critica de neconstituționalitate care are în vedere ipoteza particulară în care inculpatul nu cunoaște apărătorul din oficiu care i-a fost desemnat, avocat care nu ia legătura cu el, se susține că și aceasta este o abordare subiectivă a autorului excepției, diligența inculpatului neputând fi suplinită de organul de urmărire penală. Se arată că, de altfel, legiuitorul a prevăzut în mod expres ipotezele în care desemnarea unui apărător din oficiu este obligatorie, iar faptul că inculpatul nu participă în mod efectiv, alături de apărător, la realizarea apărării nu reprezintă o

problemă de constituționalitate, întrucât orice apărător este obligat să asigure o apărare efectivă, potrivit documentelor existente la dosar. Referitor la critica de neconstituționalitate ce vizează persoanele cărora le sunt comunicate modificările rechizitoriului după constatarea existenței unor neregularități ale actelor de sesizare, se susține că dispozițiile art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale, fiind invocată Decizia Curții Constituționale nr. 631 din 8 octombrie 2015, paragraful 20, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiate, critici de neconstituționalitate similare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.669/99/2015/a3, **Tribunalul Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Iulian Teodor Bălan într-o cauză având ca obiect, printre altele, stabilirea vinovăției autorului excepției, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută la art. 367 alin. (1)—(3) din Codul penal și a infracțiunii de contrabandă, în formă continuată, prevăzută la art. 270 raportat la art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că procedura de cameră preliminară creează o inegalitate de tratament juridic între apărare și acuzare, sub aspectul asigurării egalității de arme între cele două părți. Se susține că, atât în faza urmăririi penale, cât și în cea a camerei preliminare, organele judiciare dețin o poziție dominantă, conferită prin normele procesual penale. Se arată că organele judiciare au posibilitatea de a efectua acte de urmărire penală pe o perioadă nelimitată de timp, în timp ce, în etapa camerei preliminare, inculpatul are la dispoziție 20 de zile pentru a putea studia dosarul și a verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, interval de timp care este insuficient în cazul dosarelor complexe, cu rechizitorii ample, a căror studiere necesită un interval de timp mult mai lung. Se mai susține că, în condițiile în care inculpatul nu are posibilitatea de a cunoaște persoana apărătorului desemnat de instanță pentru asigurarea apărării și nu ia legătură cu acesta, se ajunge la imposibilitatea efectuării unei apărări reale și eficiente. Se mai arată că, întrucât copia rechizitoriului se comunică doar inculpatului, nu și apărătorului desemnat din oficiu, în condițiile necomunicării acestuia inculpatului, din motive obiective, asigurarea apărării se realizează, în camera

preliminară, strict formal. Se susține, totodată, că limitarea la etapa camerei preliminare a dreptului inculpatului de a invoca nelegalitatea actelor de urmărire penală este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil. Se arată, totodată, că modificările aduse actului de sesizare a instanței trebuie comunicate inculpatului în vederea verificării legalității acestuia pentru a putea formula eventuale cereri sau excepții.

7. **Tribunalul Iași — Secția penală** susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că instituirea și modul de reglementare a camerei preliminare înlătură posibilitatea de a verifica, în mod continuu, pe parcursul judecării, atât în primă instanță, cât și în căile de atac, legalitatea rechizitoriului și a actelor de urmărire penală sau de restituire a cauzei la procuror, aspecte de natură a prelungi excesiv durata procesului penal și de a spori starea de incertitudine juridică a părților. Se arată, de asemenea, că dispozițiile legale ce reglementează procedura camerei preliminare asigură garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, în acord cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** susține că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Se arată că autorul nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci propune completarea textelor criticate în sensul dorit de el, fiind dată ca exemplu critica referitoare la lipsa comunicării copiei după rechizitoriu apărătorului inculpatului.

10. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctele de vedere reținute în Deciziile Curții Constituționale nr. 35 din 9 februarie 2016, nr. 472 din 16 iunie 2015 și nr. 663 din 11 noiembrie 2014.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7) și art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală, care, la data invocării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins:

— Art. 342: „*Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.*”;

— Art. 343: „*Durata procedurii în camera preliminară este de cel mult 60 de zile de la data înregistrării cauzei la instanță.*”;

— Art. 344 alin. (1)—(3): „*(1) După sesizarea instanței prin rechizitoriu, dosarul se repartizează aleatoriu judecătorului de cameră preliminară.*

(2) Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură, aducându-i-se totodată la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

(3) În cazurile prevăzute de art. 90, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu și stabilește, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, termenul în care acesta poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, care nu poate fi mai scurt de 20 de zile.”;

— Art. 345 alin. (2) și (3): „*(2) În cazul în care judecătorul de cameră preliminară constată neregularități ale actului de sesizare, în cazul în care sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori dacă exclude una sau mai multe probe administrate, încheierea se comunică de îndată parchetului care a emis rechizitoriu.*

(3) În termen de 5 zile de la comunicare, procurorul remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.”;

— Art. 346 alin. (2)—(6): „*(2) Dacă nu s-au formulat cereri și excepții ori nu a ridicat din oficiu excepții, la expirarea termenelor prevăzute la art. 344 alin. (2) sau (3), judecătorul de cameră preliminară constată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și dispune începerea judecării.*

(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă:

a) rechizitoriu este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;

b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale;

c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.

(4) În toate celelalte cazuri în care a constatat neregularități ale actului de sesizare, a exclus una sau mai multe probe administrate ori a sancționat potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, judecătorul de cameră preliminară dispune începerea judecării.

(5) Probele excluse nu pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei.

(6) Dacă apreciază că instanța sesizată nu este competentă, judecătorul de cameră preliminară procedează potrivit art. 50 și 51, care se aplică în mod corespunzător.

(7) Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.”;

— Art. 347 alin. (2): „(2) Contestația se judecă de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate. Când instanța sesizată este Înalta Curte de Casație și Justiție, contestația se judecă de către completul competent, potrivit legii.”

— Art. 348: „(1) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță, la cerere sau din oficiu, cu privire la luarea, menținerea, înlocuirea, revocarea sau încetarea de drept a măsurilor preventive.

(2) În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207”.

14. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, prevederile art. 344 alin. (2) și (3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2) și art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală au fost modificate prin dispozițiile Legii nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, fiind, totodată, introduse în cuprinsul art. 346 din Codul de procedură penală, două noi alienate, alin. (4¹) și (4²). Întrucât în prezenta cauză își produc efectele textele criticate în forma anterioară modificărilor menționate, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține ca obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate prevederile art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală, în forma lor anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 75/2016.

15. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 24 cu privire la dreptul la apărare.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7) și art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, Curtea pronunțând, în acest sens, numeroase decizii, printre care Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

17. Cu privire la dispozițiile legale criticate, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, paragraful 24, și Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, paragrafele 27—29, Curtea a statuat că acestea sunt constituționale. Cu acel prilej s-a arătat că ele nu afectează drepturile procesuale ale procurorului, ale părților și ale subiecților procesuali principali.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 64, Curtea a constatat că, având în vedere prevederile art. 345 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută critica referitoare la afectarea principiului contradictorialității și a dreptului la o procedură orală, fiind firesc ca încheierea prin care se constată neregularități ale actului de sesizare, prin care s-au sancționat, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori prin care s-au exclus probe administrate, să fie comunicată procurorului, doar acesta din urmă putând fi în măsură să remedieze aceste neajunsuri.

19. Referitor la dispozițiile art. 347 alin. (2) din Codul de procedură penală, tot prin Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, paragraful 65, Curtea a reținut că acestea reglementează contestația cu privire la modul de soluționare a cererilor și excepțiilor în procedura camerei preliminare, precum și împotriva soluțiilor prevăzute de art. 346 alin. (3) și (5) din același cod. Curtea a constatat că aceste dispoziții nu împietesc asupra drepturilor procesuale ale procurorului și inculpatului, astfel încât, în raport cu aceste critici, excepția apare ca fiind neîntemeiată.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Distinct de cele reținute de Curtea Constituțională prin jurisprudența anterior menționată, referitor la critica autorului excepției cu privire la reglementarea disproporționată a termenelor pe care le are la dispoziție inculpatul pentru a-și pregăti apărarea, eventual prin angajarea unui apărător, prin raportare la timpul pe care îl au organele judiciare pentru soluționarea cauzei, reținem că organele judiciare și inculpatul se află în situații juridice diferite, date de rolul diferit pe care acestea îl au în cadrul procesului penal, organele judiciare fiind cele chemate să restabilească starea de legalitate, prin stabilirea adevărului în cauzele deduse judecării (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 688 din 24 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 17 februarie 2017, paragraful 26). Or, această diferență constituie un criteriu obiectiv și rațional de stabilire de către legiuitor a unui regim juridic diferit al participanților la procesul penal anterior menționați. Pentru acest motiv nu poate fi reținută încălcarea, prin textele criticate, a principiului egalității în drepturi. În acest sens, instanța de contencios constituțional a statuat, de nenumărate ori, în jurisprudența sa, că dispozițiile art. 16 din Constituție obligă la asigurarea unui regim juridic egal unor persoane aflate în situații similare, și nu obligă la reglementarea aceluiasi regim juridic în cazul unor subiecte de drept aflate în situații, în esență, diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragrafele 55—57).

22. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele criticate, a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că termenul de cel puțin 20 de zile prevăzut de către legiuitor, la art. 344 alin. (3) din Codul de procedură penală, spre a fi determinat de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și

particularitățile cauzei, termen în care inculpatul își poate pregăti apărarea, constituie o garanție a drepturilor fundamentale anterior referite, și nu o încălcare a lor.

23. Referitor la critica autorului excepției cu privire la lipsa reglementării obligației de a-i fi comunicate inculpatului modificările aduse actului de sesizare a instanței, conform art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, Curtea constată că potrivit dispozițiilor art. 92 alin. (7) din Codul de procedură penală, inculpatul, prin apărătorul său, ales sau desemnat din oficiu, are dreptul să consulte actele dosarului, pe toată durata desfășurării procedurii de cameră preliminară și în cursul judecării, aspect ce constituie o altă garanție a drepturilor fundamentale prevăzute la art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Cu privire la limitarea la etapa camerei preliminare a dreptului inculpatului de a invoca nelegalitatea actelor de urmărire penală, limitare de natură a încălca dreptul la un proces echitabil, prin Decizia nr. 472 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 10 august 2015, paragraful 26, Curtea a reținut că, pe de-o parte, probele, odată ce au fost excluse, nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei, iar pe de altă parte, judecătorul de cameră preliminară este suveran asupra stabilirii legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire, fiind singurul care poate aprecia asupra acestor elemente. Astfel, actele pe care acesta le îndeplinește au o influență directă asupra desfășurării și echității procesului propriu-zis. Odată începută judecata, judecătorul fondului nu mai poate aprecia asupra probelor excluse, dar nici asupra legalității administrării probelor ce au rămas câștigate procesului, așa încât, după rămânerea definitivă a soluției dispuse de judecătorul de cameră preliminară, nu mai există niciun temei legal în baza căruia inculpatul să poată ridica cereri ori excepții referitoare la aspecte deja analizate în camera preliminară. De asemenea, prin Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 1 martie 2016, paragraful 19, Curtea a constatat că, în repetate rânduri, a fost

chemată să se pronunțe asupra unor dispoziții secvențiale ale instituției camerei preliminare, constatând că aceasta a fost concepută, în accepțiunea legiuitorului, „ca o instituție nouă și inovatoare”, care are ca scop „înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată”, fiind, în același timp, un remediu procesual menit „să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal” (a se vedea Expunerea de motive la Proiectul de Lege privind Codul de procedură penală — PL-x nr. 412/2009). Curtea a reținut, totodată, că, în prezent, instituția camerei preliminare este reglementată în cuprinsul Codului de procedură penală la art. 342—348, unde se găsesc elementele referitoare la obiectul și durata, măsurile premergătoare, procedura, soluțiile ce pot fi pronunțate și contestația împotriva acestor soluții. Astfel, prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare potrivit textului de lege menționat anterior, Curtea a tras concluzia că acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și că, în concepția legiuitorului, această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Procedura camerei preliminare a fost încredințată, potrivit art. 54 din Codul de procedură penală, unui judecător — judecătorul de cameră preliminară —, a cărui activitate se circumscrie aceleiași competențe materiale, personale și teritoriale a instanței din care face parte, conferindu-i acestei noi faze procesuale un caracter jurisdicțional (a se vedea Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, paragrafele 25 și 27).

25. În ceea ce privește aspectele referitoare la comunicarea dintre inculpat și avocatul desemnat din oficiu, invocate de autorul excepției, constatăm că acestea nu vizează constituționalitatea textelor criticate, ci, mai degrabă aplicarea lor. Or, conform dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iulian Teodor Bălan în Dosarul nr. 8.669/99/2015/a3 al Tribunalului Iași — Secția penală și constată că dispozițiile art. 342, art. 343, art. 344 alin. (1)—(3), art. 345 alin. (2) și (3), art. 346 alin. (2)—(7), art. 347 alin. (2) și art. 348 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Iași — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea plății contribuției voluntare a României, în lei, la fondul fiduciar al Organizației Națiunilor Unite pentru acoperirea cheltuielilor de participare a delegațiilor insulelor mici în curs de dezvoltare la Conferința Organizației Națiunilor Unite la nivel înalt privind sprijinirea implementării Obiectivului de dezvoltare durabilă 14: conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru dezvoltare durabilă, care va avea loc la New York, Statele Unite ale Americii, în perioada 5—9 iunie 2017

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției voluntare a României, în lei, la fondul fiduciar al Organizației Națiunilor Unite, în sumă totală de 10 mii \$, pentru acoperirea cheltuielilor de participare a delegațiilor insulelor mici în curs de dezvoltare la Conferința Organizației Națiunilor Unite la nivel înalt privind sprijinirea implementării Obiectivului de dezvoltare durabilă 14: conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine

pentru dezvoltare durabilă, care va avea loc la New York, Statele Unite ale Americii, în perioada 5—9 iunie 2017.

Art. 2. — Plata sumei reprezentând echivalentul în lei a 10 mii \$, la cursul de schimb leu/dolar în vigoare la data efectuării plății, se suportă din bugetul Ministerului Apelor și Pădurilor pe anul 2017, capitolul 83.01 „Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare”, titlul 55 „Alte transferuri”, alineatul 55.02.01 „Contribuții și cotizații la organisme internaționale”.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana Petcu
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 25 mai 2017.
Nr. 377.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea doamnei Doina Ofelia Melinte în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale Anti-Doping

În temeiul art. 15 lit. a) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (1) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 7 iunie 2017, doamna Doina Ofelia Melinte se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale Anti-Doping pe o perioadă de 5 ani.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 30 mai 2017.
Nr. 437.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de monitorizare specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu

În baza prevederilor art. 216, alin. (2) lit. c) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.418/2006 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare externă, a standardelor, a standardelor de referință și a listei indicatorilor de performanță a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de monitorizare specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Monitorizarea specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu se realizează începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data de 30 septembrie 2018.

Art. 3. — În vederea aplicării prevederilor art. 2 se va numi, prin ordin de serviciu, comisia de monitorizare specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu.

Art. 4. — Direcția generală învățământ universitar va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,

Pavel Năstase

București, 17 mai 2017.

Nr. 3.904.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de monitorizare specială a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu

Art. 1. — Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, instituție de învățământ superior, care face parte din sistemul național de învățământ, înființată în conformitate cu prevederile legale, conform Hotărârii Guvernului României nr. 288/1992, este monitorizată până la data de 30 septembrie 2018, începând cu data publicării prezentei metodologii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Monitorizarea specială se referă la întreaga activitate desfășurată de către Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu și vizează asigurarea respectării standardelor legale de calitate specifice învățământului superior, privind întreaga activitate didactică, de cercetare științifică, financiară, administrativă, de finalizare a studiilor, de eliberare a actelor de studii.

(2) În procesul de monitorizare a activității, Ministerul Educației Naționale colaborează atât cu Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS), cât și cu alte instituții de învățământ superior acreditate, precum și, după caz, cu alte organisme specializate ale statului.

Art. 3. — (1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu elaborează un plan de măsuri în vederea asigurării respectării reglementărilor privind organizarea și funcționarea învățământului superior, managementul universitar, managementul financiar, etica universitară și asigurarea calității în învățământul superior.

(2) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu va revizui Carta universitară pentru conformitate cu prevederile legii și cu recomandările consemnate în Raportul de control nr. 473/475 din 24.04.2017, întocmit în urma activității de control a Ministerului Educației Naționale, desfășurată în perioadele 22—24 martie 2017 și 4—7 aprilie 2017.

(3) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu va adopta Carta universitară, revizuită, numai după rezoluția pozitivă a Ministerului Educației Naționale privind avizul de legalitate asupra Cartei universitare.

(4) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, pe perioada monitorizării, are obligația de a prezenta semestrial Ministerului Educației Naționale rapoarte de progres privind îndeplinirea planului de măsuri asumat, menționat la alin. (1).

(5) Aceste rapoarte vor conține informații referitoare la remedierea deficiențelor consemnate în Raportul de control nr. 473/475 din 24.04.2017, întocmit în urma activității de control a Ministerului Educației Naționale, desfășurată în perioadele 22—24 martie 2017 și 4—7 aprilie 2017, cu privire la:

- Contractul de management;
- Planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale;
- Carta universitară;
- regulamentele proprii instituționale (regulament propriu de organizare și desfășurare a programelor de studii universitare, regulament propriu de organizare și desfășurare a programelor

postuniversitare de formare și dezvoltare profesională și a programelor postuniversitare de perfecționare, regulament propriu de organizare a admiterii în programele de studii oferite, regulament propriu de organizare a examenelor de finalizare, regulament propriu de stabilire a normei didactice, metodologia proprie de concurs pentru angajarea personalului didactic și de cercetare, metodologia proprie privind sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, alte regulamente proprii și metodologii proprii care decurg din aplicarea Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

e) Misiunea de audit intern pentru activitatea economico-financiară a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, pe perioada 1 ianuarie 2014—31 martie 2017;

f) Misiunea de audit intern pentru gestionarea și administrarea propriu-zisă a patrimoniului Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, pe perioada 1 ianuarie 2012—31 martie 2017;

g) contractele de studii completate cu clauzele aferente situațiilor speciale (studenți înmatriculați la buget care renunță la studii în timpul anului universitar, trecerea studenților de la locuri nebugetate pe locuri bugetate etc.);

h) Codul de asigurare a calității;

i) Codul de etică și deontologie profesională;

j) Codul universitar al drepturilor și obligațiilor studentului;

k) evidența studenților înmatriculați (pe locuri bugetate, separat de locuri nebugetate) pe specializări, forme de învățământ și locații geografice;

l) alte aspecte din activitatea instituției, referitoare la îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 124 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu are obligația ca, pe toată durata desfășurării activității de monitorizare specială, să pună la dispoziția Comisiei de monitorizare specială toate documentele, datele și informațiile

solicitate de Comisia de monitorizare specială, constituită în acest sens.

Art. 5. — În situația în care pe perioada monitorizării se constată neîndeplinirea planului de măsuri asumat, se vor avea în vedere următoarele măsuri:

1. Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu nu poate organiza examene de admitere în anul I la specializările/programele de studii universitare.

2. Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu nu poate organiza examene de finalizare a studiilor universitare. Aceste examene vor fi organizate de către instituții de învățământ superior de stat care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, pe baza unui protocol.

3. Alte măsuri prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Comisia de monitorizare specială se va deplasa la instituție ori de câte ori este nevoie, pentru a verifica conformitatea și realitatea celor precizate de către universitate în rapoartele de progres transmise și va întocmi rapoarte ce vor prezenta stadiul îndeplinirii planului de măsuri elaborat de către Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, referitor la problematica menționată în art. 3 alin. (1) și (4), precum și alte aspecte semnificate la fața locului.

(2) Comisia de monitorizare specială va solicita universității informații în legătură cu evaluarea instituțională a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, realizată de către ARACIS sau altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR).

(3) În funcție de rezultatele monitorizării speciale și de propunerile formulate de către ARACIS sau de către o altă agenție de asigurare a calității, din țară sau din străinătate, înregistrată în Registrul European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), ori la propunerea formulată de către comisia de monitorizare specială vor fi aplicate măsurile prevăzute de lege.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 054986